

Realismus a naturalismus ve Francii

Oproti romantismu, který se zaměřuje na historii, realismus se věnuje současnosti. Snaží se podat věrný obraz společnosti a jejích problémů - sociální situace v období Restaurace, ekonomické změny, každodenní život běžného člověka. Pravdivý popis skutečnosti, kterého můžeme dosáhnout skrze osobní prožitek je pravým opakem ideálu klasicismu, který se snažil popsat univerzální pravdu.

Stendhal (1783-1842)

Už v dětství se postaví proti své rodině a v roce 1800 vstoupí do armády a odejde do Itálie. Jako člen Napoleonovy armády putuje do Německa, Rakouska a Ruska. Sedm let stráví v Miláně a poté žije v Paříži. Z hlediska realismu je Stendhal ceněn pro jeho objektivní pozorování a jemnost psychologické analýzy, ale jeho hrdinové, osoby svobodné a individualistické, mají spíše charakteristiky hrdinů romantických. Podle něj je román zrcadlem, které si v průběhu životní cesty nastavujeme.

Červený a černý (1830) - na základě události z černé kroniky, Stendhal líčí osud Juliána Sorela, vzdělaného, ale chudého původu, který je odmítnut společností, která dává přednost penězům a dobrému původu, než zásluhám.

Kartouza parmská (1839)

Honoré de Balzac (1799-1850)

Ve svém díle se Balzac snaží představit celou společnost. Vytváří komplexní svět. Ve své době bylo jeho dílo kvůli podrobným popisům často považováno za těžkopádné.

- z počátku psal tzv. černé romány = braková literatura, vystupují svedené panny, exotické prostředí = žádaná literatura

Dílo:

Lidská komedie - obsahuje 91 románů a objevuje se tam více než 2000 postav z nichž přibližně 500 vystupuje ve více dílech. Jeho knihy jsou organizované do několika typů: analytická studie (2 knihy), filosofická studie (22), studie mravů (63). Poslední a nejširší kategorie se dále dělí na tři oblasti života (Paříž, menší města a venkov) a na tři vztahy ke společnosti (osobní, politický a vojenský život). To vše mapuje období 1789 - 1850. Příklady jeho románů:

Otec Goriot bohatý obchodník, dobře provdal své dcery, ty se ale po odchodu z domova za otce stydí, on umírá sám v penzionu, ještě před tím se objeví student práv, který je ale mileneček jedné z jeho dcer, stará se o něj kvůli vidině peněz

Další: Ztracené iluze, Lesk a bída kurtizán. Prvky fantastiky jsou přítomné v románu Šagrénova kůže. Zatímco Temný příběh je detektivka.

Gustave Flaubert (1821-1880)

Jeho dílo je precizní a objektivní pozorování psané v dokonalém stylu. Za svého života však nebyl oceněn.

Paní Bovaryová - Emma Rouaut, mladá vesnická dívka živená romantickou literaturou se vdala za průměrného venkovského lékaře, Charlese Bovaryho, který léčil jejího otce. Emmin život se dělí na dlouhé dny plné nudy, pedantské rozhovory se svým mužem a vzrušující sny. Svému muži je nevěrná s venkovským šlechticem, poté s notářským koncipientem, kvůli kterému se zadluží. Nakonec se otráví arzénem. Román kvůli hlouposti hlavní postavy urazil veřejnost a Flaubert byl kvůli tomu hnán před soud - proces vyhrál, protože prokázal, že s hlavní postavou nesympatizoval.

Další jeho díla jsou:

Citová výchova, Salammbó, Pokušení svatého Antonína; Edmond a Jules Goncourtové

Díla studují zejména patologické případy a obracejí se ke spodku společnosti, čímž připravují naturalismus.

Naturalismus

Naturalismus je prodloužením realismu. Tak jako realisté psali o životě buržoazie, naturalisté se zajímají o prostý lid ve vší jeho bídě - chudoba, prostituce, alkoholismus, násilí. Společnost je zobrazovaná taková, jaká je a žádné téma není tabu. Naturalisté se považují za vědce - pozorují svět a vyzdvihují jeho zákony; ty pak aplikují do svých románů, ze kterých se tak stává půda pro experimenty. Vyjdou z reálných údajů a příběh a postavy vyvíjejí podle těchto vědeckých zákonů.

Émile Zola (1840 - 1902)

Rougon-Macquartů (1871 - 1893) - velký románový cyklus, který dává dojem, že soupeří s tím Balzacovým. Aplikací sociologických zákonů a zákonů dědičnosti, Zola se snaží dokázat, že člověk je determinovaný - dědičností a prostředím. Na příkladě rodiny Rougon-Macquartů ukazuje, jak šílenství tety Dide různě dopadá na všechny potomky podle jejich společenského prostředí a jejich tuh.

Romány se dotýkají různých témat - život kurtizán (**Nana**), Prusko-Francouzská roku 1870 (Rozvrat), prostředí vlády (Jeho excelence Eugene Rougon), alkoholismus (**Zabiják**), nepokoje v hornickém prostředí (**Germinal**). Ale jeho vědecké ambice jsou jen zdánlivé - jeho přehnaná představivost způsobí, že jeho dílo je spíše přehlídka ošklivosti jen s několika vzácnými světlými momenty.

Guy de Maupassant (1850-1893)

Maupassant je zejména autor velkého množství novel.

píše pod vlivem G. Flauberta (rodinný přítel), umírá ve 43 letech na duševní chorobu, jež propukla jako následek pokročilé syfilidy

Popisuje mravy Pařížanů nebo život Normanů.

Díla: Život (1883), Kulička (1880), Miláček (1885)